

ДИНАМІЧНА ДІЯ ЗОВНІШНІХ ФАКТОРІВ НА ПЛАНУВАЛЬНУ СИСТЕМУ МАЛИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНТІВ

Процес розвитку соціальної інфраструктури сільських територій, його динаміка, тенденції, закономірності визначаються набором факторів, які істотно впливають на досліджувану систему. Стосовно до сучасних економічних умов необхідно уточнити окремі теоретичні положення: обґрунтувати перелік факторів, що впливають на розвиток соціальної інфраструктури села, систематизувати дані фактори, визначити вплив цих факторів на сталий розвиток сільських територій в цілому і обґрунтувати результативність даного впливу.

Аналіз наукових напрацювань із формування соціальної інфраструктури сільського поселення дозволяє зробити висновок про недостатнє дослідження архітектурно-просторових аспектів організації соціальної інфраструктури села для умов інтенсивних трансформацій

В сучасних умовах сільські території та сільське господарство змушені функціонувати і розвиватися з урахуванням незадовільного стану всієї системи аграрного господарювання та сільського укладу життя.

Сучасні села, віднесені до перспективних, а також новоспоруджувані селища в містобудівному розвитку пройдуть через ряд етапів. Це розвиток полягатиме в поступовому перетворенні їх в селища нового типу за рахунок вдосконалення планувальної організації, поліпшення забудови, повного благоустрою.

Під плануванням у загальному розумінні ми зазвичай розуміємо діяльність з оцінювання та перспективної організації ресурсів для досягнення різних завдань і цілей. У конкретизованішому вигляді планування є «комплексним процесом, що веде до консенсусу, заснованому на визнанні всіх включених проблем, їх оцінці та визначенні цілей. Кінцевою метою є розроблення шаблону / моделі для майбутнього розвитку». Фактично йдеться про оптимальну організацію простору з урахуванням його особливостей, характеристик та часових параметрів.

Завдання розвитку сільського господарства висувають нові вимоги до позиціонування складових галузевого господарського механізму і сільських територій, визначення і обліку відповідних факторів розвитку. Існують різні підходи до вирішення проблеми розвитку сільських територій та їх інфраструктури.

При вирівнюванні рівня життя міського і сільського населення необхідно враховувати специфічні особливості сільського розселення та сільського способу життя, пов'язані з особливостями сільськогосподарського виробництва, які диктують свої прийоми просторової організації сільських поселень.

Однією з характерних тенденцій цього перетворення є формування багатопрофільних поселень, в яких поряд із сільськогосподарським виробництвом виникне промислове виробництво, науково-дослідні установи, технікуми та інститути, а також установи та підприємства з обслуговування туризму і масового відпочинку.

Таким чином, перетворення сіл, що входять в якості основних елементів в єдину систему розселення, в багатопрофільні благоустроєні селища нового типу - головне з цих напрямків. Це перетворення, однак, не означатиме втрату сільськими селищами свого специфічного обличчя і особливостей. Перетворення села на основі освоєння досягнень науково-технічної революції і широкого проникнення в нього міської культури не означає, що зникнуть особливості сільського способу життя, які випливають із специфіки сільськогосподарського виробництва.

Дуже важливо в нашій сьогоднішній роботі забезпечити на основі наукового прогнозування максимальне врахування перспектив і напрямків соціального і науково-технічного прогресу. Зараз, коли вже чимало зроблено для перетворення села, нам особливо важливо зазирнути вперед, визначаючи, якщо не конкретні форми просторового середовища майбутнього, то, у всякому разі, напрямки, за якими буде розвиватися створення цього середовища.

Також однією з найгостріших проблем розвитку міських населених пунктів є удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування на регіональному рівні. Адже саме на них покладено вирішення багатьох соціальних та економічних питань у містах. Однак, в умовах економічної кризи місцеві бюджети, які практично не мають допомоги з центру, не сприяють створенню якісного рівня життя населення міста, не забезпечують умови для його процвітання. Незбалансованість дій між центральними органами влади та органами місцевого самоврядування потребує вирішення цього питання на законодавчому рівні. Тільки за цієї умови міські населені пункти матимуть можливість в повній мірі реалізувати свій наявний потенціал та максимально збільшувати вклад у національну та регіональну економіку держави.

Результати наших досліджень показують, що головним фактором розвитку соціальної інфраструктури сільських територій є стан економіки в цілому. Рівень розвитку народногосподарського комплексу країни і її регіонів обумовлює можливість виділення тих чи інших пріоритетів, що мають важливе значення для суспільства і держави. Збереження сільського укладу життя, сільських населених пунктів, сільського населення є найважливішим національним пріоритетом, а реалізація цього напрямку повністю залежить від стану економіки держави.